

[Landbrugsministeren]

nelseskravet tog bl. a. sigte på at styrke den unge landmands stilling i forbindelse med erhvervelse af en landbrugsejendom.

Det er min opfattelse, at uddannelseskravet har haft den tilsligtede virkning og skabt bedre mulighed for den unge uddannede landmand til at erhverve en landbrugsejendom i konkurrence med andre købere. Jeg finder derfor ikke anledning til at foreslå ændringer i landbrugsloven på dette område.

Spørgeren begrundet sit spørgsmål med, at der alligevel ikke kræves grønt bevis for at erhverve ejendommen, såfremt en person, eller for den sags skyld Dansk Landbrugs Realkreditfond, er panthaver(e) i en landbrugsejendom, der går på tvangsauktion, og vedkommende overtager denne ejendom.

Dette må bero på en misforståelse fra spørgerens side, idet forholdet er dette, at landbrugslovens § 25 kun indeholder en midlertidig undtagelse fra den almindelige ansøgningsfrist for erhververe, der er ufyldtegjorte pant- eller udlægshavere, samt panthavere, der tager den pantsatte ejendom til brugelighed. Opfylder erhververen imidlertid ikke lovens erhvervelsesbetingelser, eller afhænder han ikke inden fristens udløb ejendommen til en person, der opfylder lovens erhvervelsesbetingelser, skal han inden 1 år fra erhvervestidspunktet, dvs. hammerslagets dato, indgive dispensationsansøgning. Der er således kun tale om en midlertidig udsættelse med hensyn til opfyldelse af landbrugslovens erhvervelsesbetingelser af hensyn til realkrediten.

Spm. nr. 1458

Til *ministeren for skatter og afgifter* (27/8 81) af:

Maisted (FP):

»Vil ministeren redegøre for de ajourførte lykkelige omstændigheder og bestemmelser, der kan medføre, at en borger kan få eftergivet skyldig skat?«

Begrundelse

Det virker besynderligt, at skattemyndighederne gør alt for at flå befolkningen, og når byttet er nedlagt, eftergiver man skat alt efter, hvor ødelæggende myndighedernes indsats har virket på offeret.

Besvarelse (1/9 81):

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Efter statskattelovens § 37 og kommuneskattelovens § 16 er der hjemmel til at eftergive eller nedsætte personlige skatter, hvis forholdene i ganske særlig grad taler derfor.

Afgørelsen efter disse bestemmelser hviler på et konkret skøn i det enkelte tilfælde. Ifølge praksis er det afgørende, om den skattepligtige er i en økonomisk trangssituation. Ved bedømmelsen heraf tages der hensyn til den skattepligtiges indtægts- og formueforhold, privatforbrug og indkomstudvikling samt husstandsindkomsten. Det tillægges endvidere særlig betydning, hvis en væsentlig indtægtsnedgang skyldes alder, sygdom eller mistet erhvervsevne.

Spm. nr. 1459

Til *socialministeren* (27/8 81) af:

Poulsen (FP):

»I forlængelse af mit spørgsmål nr. 1400 og ministerens svar herpå bedes oplyst, hvilke skridt ministeren agter at tage for at ændre bistandsloven, da det jo har vist sig, at man kan få udbetalt mere i henhold til denne lov, end en almindelig lønarbejderfamilie har.«

Begrundelse

I ministerens svar henvises til bistandslovens § 37 – altså om kontanthjælp – ligesom ministeren påpeger, at det kun er rent undtagelsesvis, man går ud over maksimumbeløbet på 4.500 kr. pr. person pr. måned. Alligevel er der altså, som nævnt i mit første spørgsmål, en borger i Holsted, der har fået udbetalt kr. 119.800 kr. skattefrit på et år.

Der er ikke noget at sige til, at folk, der arbejder, bliver sure, og jeg mener, at en stramning af reglerne er påkrævet.

Besvarelse (3/9 81):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Som det vil være bekendt, har en arbejdsgruppe under socialministeriet afgivet en rapport om revision af bistandslovens kontanthjælpsafsnit. I rapporten er der bl. a. redegjort for 2 modeller for ydelse af kontant-